

De Churse.

Geschreven voor een uitgave van GaleRichel in Aardenburg, waar ik in die tijd voordrachten deed. De uitgave was een bijdrage aan het Poëticum van 2007 dat als thema solidariteit had.

De volledige titel van mijn bundeltje was *CHURSE VERZEN en andere bespiegelingen rond het gemis aan gezamenlijkheid*. Blijkbaar vond ik het gemakkelijker om over het ontbreken van solidariteit te schrijven.

Chur is een Zwitsers plaatsje. Ik ben er nooit geweest, maar nam het als een gemeenschappelijke factor voor een aantal nonsensgedichten omdat ons begrip “koeterwaals” ervan afgeleid is.

Het gedicht is geconstrueerd met uitdrukkingen met onderdelen van het menselijk hoofd. De inhoud kwam vanzelf.

Die inhoud is bijna actueel doordat het de problematiek van de vrouwelijke immigranten weergeeft, maar het taalgebruik maakt dat het toch net een kolderrijm blijft.

De afwijking in de vierde strofe, die een regel meer telt, bevalt mij, omdat het goed blijft lezen. Daarom heb ik de derde regel, die ook wel gemist zou kunnen worden, mooi laten staan.

Ik heb wel vaker gemerkt dat een extra regel die buiten het eigenlijke ritme valt een stuk rust oplevert, die zeer welkom is bij langere gedichten.

Johan Meesters